

Laskavá služba lidem

Texty na tento týden

J 4,27-30.39-42; Mt 15,21-28; 2Te 1,1-4; Ř 15,7; Ef 4,32; 1Pt 3,15

Základní verš

„A Pán, Kristus, budiž svatý ve vašich srdcích. Buďte vždy připraveni dát odpověď každému, kdo by vás vyslyšel o naději, kterou máte, ale činite to s tichostí a s uctivostí. Když jste vystaveni pomluvám, zachovávejte si dobré svědomí, aby ti, kteří hanobí váš dobrý způsob života v Kristu, byli zahanbeni.“ (1Pt 3,15.16)

Čím více poznáváme Kristův život, tím více obdivujeme jeho ochotu přijímat každého člověka. Přestože vyslovil mnoho ostrých napomenutí na adresu náboženských představitelů, ochotně přijímal ty, kteří zápasili s hříchem a trápili se pocity viny a beznaděje. Jeho milost byla určena právě jim. Jeho milosrdenství bylo dostačující i pro nejhorší zločince. Hloubka Ježíšova odpuštění byla a je nekonečně hlubší než hloubka jejich hříchů. Jeho láska nezná žádné hranice.

Ježíš nikdy neprojevil ani trochu pýchy nebo nadřazenosti. V každém člověku viděl lidskou bytost stvořenou k Božímu obrazu. Vnímал symptomy hříchu v každém člověku a každého toužil zachránit. Nikdy nežil a ani nežije nikdo, koho by Ježíš nemiloval. Nikdo nepadl tak hluboko, že by na něj nemohla dosáhnout Kristova milost. Ježíš projevoval respekt každému, s kým se setkal, a ke každému se choval s náležitou úctou. Věřil lidem, a proto je dokázal získávat pro Boží království. V Ježíšově blízkosti se měnily životy lidí, protože o ně měl skutečný zájem. Dokázal lidi pozvednout a změnit je, protože viděl potenciál v každém člověku.

Tento týden se budeme hlouběji věnovat způsobu, jakým Ježíš přistupoval k lidem, a budeme zkoumat, jak můžeme tyto principy aplikovat v našem životě a také v naší službě.

Budování společenství

- Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?
- Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.

OTEVŘENÍ EVANGELIU

³⁹Mnoho Samařanů z onoho města v něho uvěřilo pro slovo té ženy, která svědčila: „Všecko mi řekl, co jsem dělala.“ ⁴⁰Když k němu ti Samařané přišli, prosili ho, aby u nich zůstal. I zůstal tam dva dny. ⁴¹A ještě mnohem víc jich uvěřilo pro jeho slovo. ⁴²Oně ženě pak říkali: „Teď už věříme ne pro to, cos nám ty o něm řekla; sami jsme ho slyšeli a víme, že toto je opravdu Spasitel světa.“ (J 4,39–42)

Osobní studium

Přemýšlej o textu J 4,27–30.39–42. Jak Ježíšův rozhovor se Samařankou ukazuje, že se najdou lidé připravení pro evangelium – dokonce i na těch nejméně očekávaných místech?

Nikdo z učedníků by ani ve snu nepředpokládal, že by se v Samařsku mohl najít někdo, kdo by přijal Ježíšovo poselství. Samařané a Židé byli v neustálém konfliktu, který se týkal věrouky i způsobu uctívání. Toto nepřátelství trvalo mnoho desetiletí. Samařané se chtěli podílet na stavbě chrámu v Jeruzalémě. Tato možnost jim však byla odepřena, protože se nedrželi pravého učení, a navíc uzavírali sňatky s lidmi z okolních pohanských kultur. To vedlo k tomu, že si Samařané postavili svůj vlastní chrám na hoře Gerizím. Učedníci by Samařsko nejraději obešli jako místo, kde se evangelium zcela určitě nemůže dařit.

Ježíš však viděl to, co učedníci nedokázali vnímat: otevřená srdce. Janův záznam příběhu setkání se ženou u studny začíná slovy: „[Ježíš] opustil Judsko a odešel opět

do Galileje. Musel však projít Samařskem.“ (J 4,3.4) Ježíš „musel“ projít Samařskem, protože mu Duch svatý ukázal, že na tomto pro Židy pochybném místě budou lidé ochotní slyšet evangelium. Když jsou naše oči pod vlivem Ducha svatého, uvidíme možnosti i tam, kde ostatní pozorují jen potíže. Zpozorujeme lidi připravené pro Boží království i tehdy, kdy všichni ostatní uvidí jen neúrodnou, kamenitou půdu.

Uvažuj o textech Sk 8,4.5.14. Jak během prvních měsíců po Ježíšově smrti zareagovalo Samařsko na hlásání evangelia učedníky? Jakou roli v tom mohla sehrát Ježíšova předchozí návštěva a zkušenost, kterou tehdy prožili učedníci i Samařané?

Učedníci by kdysi Samaří obešli a tamním obyvatelům by ani nedali možnost slyšet Boží slovo. Ježíš ale viděl, co jiným unikalo. Rozpoznal, že Duch svatý otevřel srdce jedné ženy. Její dramatické obrácení ovlivnilo mnoho lidí z jejího okolí. Ne vždy se nám podaří vidět takovou okamžitou odpověď na naše evangelizační úsilí, ale pokud zasejeme semínka do připravené půdy srdcí, jednoho dne přinesou úrodu k Boží slávě.

Aplikace

Nikdy nemůžeme dopředu s jistotou vědět, jaký vliv budou mít naše slova a činy na druhé – ať už pozitivní, nebo negativní. Proč si v této souvislosti musíme dávat pozor na to, co říkáme a děláme v přítomnosti jiných lidí?

VOLIT SPRÁVNÝ PŘÍSTUP

²²A hle, jedna kananejská žena z těch končin vyšla a volala: „Smiluj se nade mnou, Pane, Synu Davidův! Má dcera je zle posedlá.“ ²³Ale on jí neodpověděl ani slovo. Jeho učedníci přistoupili a žádali ho: „Zbav se jí, vždyť za námi křičí!“ ²⁴On odpověděl: „Jsem poslán jen ke ztraceným ovcím z lidu izraelského.“ ²⁵Ale ona přistoupila, klaněla se mu a řekla: „Pane, pomoz mi!“ ²⁶On jí odpověděl: „Nesluší se vzít chléb dětem a hodit jej psům.“ ²⁷A ona řekla: „Ovšem, Pane, jenže i psi se živí z drobtů, které spadnou ze stolu jejich pánů.“ ²⁸Tu jí Ježíš řekl: „Ženo, tvá víra je veliká; staň se ti tak, jak chceš.“ A od té hodiny byla její dcera zdráva. (Mt 15,22–28)

⁴Někteří se hněvali: „Nač ta ztráta oleje?“ ⁵Mohl se prodat za víc než tři sta denárů a ty se mohly dát chudým.“ A osopili se na ni. ⁶Ježíš však řekl: „Nechte ji! Proč ji trápíte? Vykonal na mně dobrý skutek.“ ⁷Vždyť chudé máte stále kolem sebe, a kdykoli chcete, můžete jim činit dobře; mne však nemáte stále. ⁸Ona učinila, co měla; už napřed pomazala mě tělo k pohřbu.“ (Mk 14,4–8)

Osobní studium

To, co si o druhých lidech myslíme, velmi často působí i na naši schopnost je ovlivnit. Nevlídný, kritický a nepřátelský postoj bude od nás lidi odhánět, a i kdybychom jim měli možnost svědčit, naše slova by zřejmě nepřijali, ani kdyby byla sebevíc pravdivá.

Naproti tomu pozitivní postoje spojené s důvěrou v člověka k nám mohou druhé lidi přímo přitáhnout. Vytváří se tak pouto přátelství. Ježíš tento princip vyjádřil nádhernými slovy, když řekl: „Už vás nenazýváme služebníky, protože služebník neví, co činí jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, neboť jsem vám dal poznat všechno, co jsem slyšel od svého Otce.“ (J 15,15) Přátelé se navzájem přijímají navzdory svým slabostem a chybám a jsou ochotni se spolu dělit o radost i zármutek.

Uvažuj o textech **Mt 15,21–28** a **Mk 14,6–9**. Tyto texty popisují dvě setkání Ježíše se ženami. Každé z těchto setkání probíhalo zcela odlišně. Zdá se, jako by na jednu ženu

byl Ježíš hrubý a nevlídný a na druhou milý a laskavý. Co naznačuje, že se Ježíš při obou setkáních snažil obě ženy zasáhnout svou milostí a vybudovat si s nimi vztah plný důvěry?

Ježíš zprvu záměrně odmítal žádost kananejské ženy z **Mt 15. kapitoly**, ale díky vytrvalosti, kterou žena projevovala, její víra postupně rostla. Nakonec její prosbě vyhověl a pak o ní řekl něco, co neřekl o žádném náboženském vůdci Judska té doby: „Ženo, tvá víra je veliká!“ (Mt 15,28) Vyslovil jí jednu z největších pochval, jakou mohl říci náboženský učitel. Umíš si představit, jakou měla radost a jak to změnilo její život?

Žena, která pomazala Ježíše vzácným olejem, byla Židovka. Neměla dobrou pověst, mnohdy spadla velmi hluboko. Ježíš jí však odpustil a pomohl jí změnit se. Když jí ostatní kritizovali, Ježíš se jí zastal a vyzdvihl její jednání: „Amen, pravím vám, všude po celém světě, kde bude kázáno evangelium, bude se mluvit na její památku také o tom, co ona učinila.“ (Mk 14,9)

Aplikace

Uvažuj opět o obou příbězích. V čem podle tebe spočívá základ pozitivního postoje, který pomáhá získávat lidi? V čem potřebuješ ty sám změnit své postoje nejen v souvislosti s vydáváním svědectví, ale i v ostatních oblastech tvého života?

ŘÍKAT PRAVDU S LÁSKOU

Místo toho máme mluvit pravdu v lásce a v každém ohledu růst v Kristu, který je hlavou. (Ef 4,15; B21)

¹Pavel, Silvanus a Timoteus tesalonické církvi v Bohu, našem Otci, a v Pánu Ježíši Kristu. ²Milost vám a pokoj od Boha Otce a Pána Ježíše Krista. ³Musíme za vás, bratři, stále Bohu děkovat, jak se sluší, protože vaše víra mocně roste a vzájemná láska všech vás je stále větší. ⁴Proto jsme na vás hrdí v církvích Božích, neboť vaše víra je vytrvalá v každém pronásledování a útisku, které snášíte. (2Te 1,1–4)

Osobní studium

Přátelství samo o sobě nemá sílu získat lidi pro Krista. Můžeme mít mnoho přátel, se kterými jsme rádi a kteří jsou rádi s námi, ale pokud jim nikdy neřekneme, co pro nás znamená Kristus a jak změnil náš život, naše přátelství nebude mít příliš velký dopad na věčnost. Samozřejmě, je hezké prožívat společně příjemné chvíle, ale Bůh nás povolává k tomu, abychom dělali víc. Přátelství samotné lidi ke Kristu nepřivede. Je však také pravdou, že nepřátelské postoje lidí velmi pravděpodobně od Krista odvedou.

Apoštol Pavel nám připomíná, abychom byli „pravdiví v lásce“ (Ef 4,15). Pevné přátelství se buduje tak, že se shodneme na různých věcech, vzájemně se přijímáme a dokážeme jeden druhého i ocenit. Je důležité se soustředit na to dobré v lidech a nezamě-

řovat se neustále na to špatné, kterého je v každém z nás dost a dost.

Za co podle úvodních veršů chválí Pavel věřící v Tesalonice? Jak by ses cítil na jejich místě?

Zdá se, že někteří lidé mají zálibu ve vyhledávání chyb druhých. Často to dělají jen proto, že se pak sami cítí lépe.

Apoštol Pavel byl zcela jiný. Vždy se snažil zdůraznit na sborech, kterým sloužil, to pozitivní. Samozřejmě, vytýkal nedostatky a nezavíral oči před hříchem, ale jeho hlavním záměrem bylo povzbuzovat a upevňovat sbory, které založil. Mezi způsoby, jakými to dělal, patřilo vyzdvihování toho, co bylo správné.

Ellen G. Whiteová o důležitosti pozitivního přístupu říká: „Kdybychom byli před Bohem pokorní a chovali se laskavě, zdvořile, soucitně a milosrdně, bylo by sto obrácených k pravdě tam, kde je dnes jen jeden.“ (9T 189)

Aplikace

Uvažuj o výše uvedeném citátu. Jak by se tvé sborové společenství změnilo, kdyby bylo srdce každého z vás naplněné laskavostí, zdvořilostí, soucitem a milosrdenstvím? Jak by vypadala taková církev? Zkoumej své vlastní srdce a polož si otázku, jak a v čem bys potřeboval prožít v této oblasti změnu?

ODPOUŠTĚT A PŘIJÍMAT

Proto přijímejte jeden druhého, tak jako Kristus k slávě Boží přijal vás. (Ř 15,7)

Bud'te k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám. (Ef 4,32)

Bratra ve víře slabšího přijímejte mezi sebe, ale nepřete se s ním o jeho názorech. (Ř 14,1)

“Kdo se pokoří a bude jako toto dítě, ten je největší v království nebeském. ⁵A kdo přijme jediné takové dítě ve jméno mém, přijímá mne. (Mt 18,4.5)

Osobní studium

Jaké myšlenky o vzájemném přijímání nám připomínají úvodní texty? Jak by se měl projevovat člověk, který přijímá ostatní?

V prvních dvou textech apoštol Pavel představuje principy, které tvoří základ vzájemného přijímání. Kristus nám odpustil a přijímá každého z nás. Máme proto jinou možnost, než si navzájem odpouštět a přijímat se? Hlavním důvodem pro to, abychom přijali druhého člověka – navzdory všem problémům – je skutečnost, že Ježíš přijal nás.

Co to vlastně znamená? Představ si všechno, co jsi v minulosti udělal a s čím možná zápasíš ještě dnes, věci, o kterých víš jen ty, a byl bys zděšen, kdyby se o nich dozvěděli ostatní.

A co teď? Kristus, který o tobě ví úplně všechno – dokonce i to, o čem ostatní nemají ani tušení, tě přijímá. Není to proto, že bys byl dobrý ty, ale díky tomu, že on je dobrý. Přijal tě, protože jsi mu uvěřil.

Jak bychom se tedy měli chovat k druhým? Jaký postoj bychom vůči nim měli zaujmout?

Pro některé lidi je obtížné to pochopit. Opravdové přijetí znamená, že druhé přijímáme takové, jací jsou, se všemi jejich hříšnými zvyky, protože jsou lidskými bytostmi stvořenými k Božímu obrazu. Kristus „za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní“ a jeho smrtí jsme „my, Boží nepřátelé, byli s Bohem smířeni...“, proto můžeme i my odpouštět a přijímat druhé. Jeho láska k nám se stala základem skutečnosti, že my druhé přijímáme a odpouštíme jim (Ř 5,6–10).

Jestliže jsme uzavřeli přátelství plné pochopení a přijetí, je důležité v ten správný čas našemu příteli s láskou představit pravdy Písma. Pokud to neuděláme, selháváme v opravdové lásce. Pokud je mezi námi skutečné přátelství, mělo by nám záležet na tom, abychom se podělili o život měnící evangelium.

Ježíš nám nepředstavil postoj: „dělej si, co chceš, nic mi nevádí, stále tě přijímám“. Jeho přístup k lidem by se dal vyjádřit následovně: „Ať jsi udělal cokoliv, jsem připraven ti odpustit a dát ti sílu ke změně.“ Jestliže biblickou pravdu pokorně a laskavě představíme v Kristově duchu, získává lidská srdce a mění životy.

Aplikace

Jak je možné přijmout člověka, aniž bychom souhlasili s jeho hříšným jednáním? Jak projevít přijetí, ale zároveň neschvalovat ani netolerovat hřích?

JASNĚ, ALE LASKAVĚ

A Pán, Kristus, budíž svatý ve vašich srdcích. Buďte vždy připraveni dát odpověď každému, kdo by vás vyslychal o naději, kterou máte. (1Pt 3,15)

Hlásej slovo Boží, ať přijdeš vhod či nevhod, usvědčuj, domlouvej, napomínej v trpělivém vyučování. (2Tm 4,2)

‘Ale ukázala se dobrota a láska našeho Spasitele Boha: ⁵On nás zachránil ne pro spravedlivé skutky, které my jsme konali, nýbrž ze svého slitování; zachránil nás obmytím, jímž jsme se znovu narodili k novému životu skrze Ducha svatého. (Tt 3,4,5)

Osobní studium

Kristus nepřestal mluvit o pravdě jen proto, že by se to někomu nemuselo zdát laskavé. Právě kdyby zamlčoval pravdu, nebylo by to z lásky. Láska vždy usiluje o dobro druhého. Mezi pravdou a láskou neexistuje konflikt. Pravda, kterou představíme pokorně a vlídně, je vyjádřením lásky. Ježíš řekl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ (J 14,6) Ježíš je jedinou cestou ke spasení (Sk 4,12). Kristova milost nás zachraňuje, abychom mohli poznávat jeho pravdu a žít životem podle jeho vůle. Pravda bez lásky vede k zákonictví a ničí duchovní život. Takzvaná „láska“ bez pravdy vede k bezbřehé toleranci, zanechávající člověka ztraceného v moři nejistoty. Pravda, kterou představujeme v lásce, vede k autentické křesťanské zkušenosti a dává člověku jasný směr, cíl a potřebnou jistotu.

Uvažuj o textech z úvodu. Která vyjádření v těchto verších představují vyváženost mezi představením biblické pravdy a pokorným, přijímajícím duchem?

1Pt 3,15

2Tm 4,2

Tt 3,4,5

Novozákonní pisatelé nikdy nevyzdvihovali lásku na úkor pravdy. Naopak, nádherně spojovali lásku s pravdou, milost se zákonem a soucit s poctivostí. Petr vyzývá spoluvěřící, aby byli připraveni dát odpověď každému, kdo je žádá o zdůvodnění naděje, kterou mají. Jinými slovy, potřebujeme vědět, čemu věříme a proč tomu věříme – a měli bychom to umět i vysvětlit. Neznamená to, že bychom měli mít odpověď na každou otázku nebo že bychom měli být schopni každého přesvědčit silou argumentů. Znamená to jen, že „s pokorou a bázní“, vědomi si toho, že jde o věčný život, bychom měli umět vysvětlit a bránit svou víru.

Pavel radí mladému Timoteovi: „Hlásej slovo Boží, ať přijdeš vhod či nevhod, usvědčuj, domlouvej, napomínej v trpělivém vyučování.“ (2Tm 4,2) A Titovi připomíná, že je to slitování našeho Boha, co zachraňuje ty, kteří prožili znovuzrození (Tt 3,5).

I my jsme povoláni, abychom v pokoře a s láskou představovali pravdu. Náš Pán nás zve, abychom se k němu přidali a s laskavým a přijímajícím postojem oznamovali jeho poselství posledních dnů tomu světu, který bez Krista umírá.

Aplikace

Jak bys odpověděl na otázku: „Proč jsi křesťanem?“ Jaké důvody bys uvedl jako vysvětlení nebo obhájení své víry?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Kristus je zdrojem pastýřské starostlivosti, rodičovské lásky a jedinečné milosti soucitného Spasitele. Uděluje svá požehnání v co nejpříjemnější podobě. Nespokojuje se s tím, že je jen oznámí, ale představuje je tak, aby po nich lidé toužili. Podobně mají bohatství slávy nepopsatelného Daru zvěstovat i jeho služebníci. Kristova podivuhodná láska si podmaní srdce i tam, kde by pouhé opakování věroučných výkladů k ničemu nevedlo. »Potěšte, potěšte můj lid.« praví váš Bůh. Vystup si na horu vysokou, Sijóne, který neseš radostnou zvěst, co nejvíc zesil svůj hlas. Jeruzaléme, který neseš radostnou zvěst, zesil jej, neboj se! Řekni judským městům: »Hle, váš Bůh!« Jak pastýř pase své stádo, beránky svou paží shromažďuje, v náručí je nosí. (Iz 40,1.9.11)“ (DA 826; TV 527)

Otázky k rozhovoru

1. Je to smutné, ale někteří lidé se opravdu cítí lépe, když mohou poukazovat na chyby ostatních. Jak si můžeme být jisti, že neprojevujeme podobný postoj?
2. Představ si následující událost: Tvůj přítel se právě vrátí z pohřbu a řekne: „Jsem rád, že moje teta je již v nebi a dívá se na mě. Díky tomu nejsem tak smutný a cítím se lépe.“ Co bys mu na to řekl, když víš, že tvá slova by měla být pravdivá, laskavá, pokorná a vlídná? Stav mrtvých po smrti je sice důležitou otázkou, proč ale v tu chvíli není zřejmě ten nejlepší čas, abychom přáteli dali biblickou hodinu na toto téma?
3. Uvažujte o následujícím citátu v souvislosti s vydáváním svědectví druhým: „Vyhledávání zlých stránek na druhých se v těch, kdo je vyhledávají, vyvine ve zlo. Zaměstnáváme-li se nedostatky druhých, měníme se sami v obraz těchto nedostatků. Diváme-li se však na Ježíše, mluvíme-li o jeho lásce a o dokonalosti jeho povahy, měníme se v jeho obraz. Rozjímáním o vznešeném ideálu, který před nás postavil Ježíš, se povznese do čistého, svatého ovzduší, do Boží přítomnosti. Přebýváme-li v něm, vyzařuje z nás světlo, které ozáří každého, kdo s námi přijde do styku.“ (MH 492; ŽNP 266)

Praktický závěr

- Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:

_____	_____
_____	_____
_____	_____